

[Socialministeren]

Bilag 2. Danmarks Statistiks definition/beskrivelse af de sociale ydelser.

Udgifter til sociale ydelser:

Sygdøm: Sygesikring (før 1973 sygekasserne); dagpenge under sygdom udbetalt af kommunerne (før 1973 sygekasserne); arbejdsgiverens beregnede udgifter til dagpenge i arbejdstiden; hospitals- og sundhedsvæsen; skole- og børnetandpleje.

Invaliditet og handicap: Invalidepension; forsorg for invalide og handicappede; revalidering; kontanthjælp til familier med handicappede børn eller voksne.

Arbejdsulykker: Arbejdsskadeforsikring; arbejdstilsyn.

Alderdom: Folkepension; ATP; tjenestemandspensioner; pensionskasser under tilsyn af forsikringsrådet; fra 1979 efterløn, plejehjem og andre institutioner for pensionister; dagcentre og andet omsorgsarbejde; hjemmehjælp.

Efterladte: Enkepension; begravelseshjælp.

Familier: Dagpenge ved svangerskab, fødsel og adoption; til 1976 mødrehjælpens ydelser; svangerskabshyggejne; sundhedspleje; lægeundersøgelser af børn; børnetilskud; ungdomsydelse; forskudsvis udbetaling af børnebidrag (netto); dag- og døgninstitutioner for børn og unge; anden bistand til børn og unge; hjemmehjælp.

Beskæftigelse: Arbejdsløshedsforsikring (ekskl. efterløn, som er anført under Alderdom); arbejdsanvisning; erstatning for indkomsttab under uddannelse/omskoling for arbejdere; beskæftigelsesarbejder.

Bolig: Boligsikring; boligydelse; pensionistboliger; tab på offentlige garantier på lån til boligindskud.

Andre ydelser: Underholdshjælp m.v. (fra 1976 kontanthjælp efter bistanndsloven); besættelsestidens ofre; Lønmodtagernes Garantifond.

Kilde: Statistisk tiårsoversigt.

Spm. nr. S 1617

Til *ministeren for kulturelle anliggender* (15/8 86) af:

Ole Espersen (S):

»Agtter ministeren at godkende satserne for lokalradioers brug af musik baseret på, at

disse radioer fungerer permanent, så længe der endnu ikke er skabt økonomiske retninglinjer for deres permanente eksistens?»

Begrundelse

Af ministerens svar til spørgeren, dateret 13. august 1986, fremgår tilsyneladende, at ministeren i sin prisfastsættelse vil basere sig på radioernes permanente eksistens, skønt der endnu ikke politisk er taget stilling til deres finansiering. På den baggrund vil Kodas krav være ødelæggende for over halvdel af lokalradioernes eksistensgrundlag.

Svar (28/8 86):

Ministeren for kulturelle anliggender (H. P. Clausen):

Som det fremgår af mit svar til spørgeren, dateret 13. august 1986, har Koda den 13. maj 1986 anmodet kulturministeriet om at godkende et forslag til nye tariffer for lokalradioernes betaling af musikafgift efter den 31. marts 1986. Lokalradiosammenslutningen har herefter den 24. juli 1986 fremlagt et omfattende materiale, som belyser lokalradioernes aktuelle muligheder for at opfylde de fra Kodas side stillede tariffkrav. På denne baggrund har kulturministeriet den 14. august 1986 meddelt Koda, at ministeriet ikke kunne godkende Kodas tarifforslag i den foreliggende form. Ministeriet har endvidere på et møde i ministeriet den 22. august 1986 med repræsentanter for Koda henstillet til selskabet, at der foretages en række ændringer i de fremsendte tarifforslag, samt anmodet selskabet om snarest muligt til ministeriet at fremsende et nyt tarifforslag, udformet under hensyn til ministeriets henstillinger. Det er samtidig tilkendegivet Koda, at en ny musiktarif på lokalradioområdet tidligst af ministeriet vil blive godkendt med virkning fra den 1. oktober 1986, idet ministeriet vil være indstillet på at godkende, at den indtil den 31. marts 1986 for Koda gældende vederlæggelse anvendes, indtil en ny tarif på området måtte blive godkendt.

Som det fremgår af det anførte, er det således kulturministeriets opfattelse, at man ved en godkendelse af nye Kodatariffer for lokalradioerne i overensstemmelse med ministeriets normale praksis må lægge vægt på, at Kodas tariffer står i et rimeligt forhold til